

Většina lidí si myslí, že výchova a výcvik psa je něco, s čím se začíná až v době, kdy je pes skoro dospělý. To ale není pravda. S celou řadou věcí je třeba začít daleko dříve. Platí to zvláště o tak důležitém cviku, jako je přivolání. Dalo by se dokonce říci, že přivolání je základem výchovy a výcviku psa. Pokud není někomu jasné, oč se

jedná, tak vysvětlení je jednoduché. Voláme na psa, aby k nám přišel, tedy ho přivoláváme. Pokud pes nemá správné přivolání, tedy neposlechne svého vůdce a na povel nepřijde k němu, je to velký problém. Bude si běhat, kde chce, dělat, co chce, a nebude s námi spolupracovat. Je to jako se znalostí písmen. Pokud by je někdo neznal, ne-

mohl by číst a psát nebo se učit angličtinu, zeměpis nebo přírodopis. Přivolání je tedy moc důležitá věc.

S nácvikem přivolání se začíná v okamžiku, kdy si štěně přineseme domů. Dokonce by se dalo říci, že základy pro tenhle důležitý cvik dáváme v době, kdy se rozhodujeme, jak budeme našemu štěněti říkat. Ono sice asi bude mít v průkaze původu uvedené nějaké jméno, je ale otázkou, zda to jméno bude takové, aby se dalo používat. Představte si, že se vaše štěně jmenuje Whitecofee nebo Cheekychi a že jdete po ulici nebo v revíru a voláte je jménem. Než byste to jméno vyslovili, měli byste možná na jazyku uzol a pes by byl někde pryč. V takovém případě je třeba si jméno psa nějakým způsobem zkrátit nebo si vymyslet jiné. My lidé přece také máme různé přezdívky a nevidíme nic divného na tom, že se Alžbětě říká Bětka, Richardovi Riša a Tomášovi Tom. Ideální jsou jména krátká a dobře znělá. Ten, kdo si otevře staré knížky, zjistí, že u loveckých psů se s oblibou používalo např. jméno Brok. Když se zavolá: „Brroku!“ tak to „rrrr“ krásně hrčí a pes jej slyší, i kdyby nakrásně moc nechtěl. Na tom, jak budeme psovi říkat, by se měla shodnout celá rodina. Není dobře, pokud tatínek a syn na psa volají Robine, maminka Ušouna a dcera Princí. Pes by měl vědět, že když zazní určité jméno, je to jeho jméno a on by na něj měl reagovat. To ho ale napřed musíme naučit.

U malého štěněte není návyk na jméno a tím vlastně základ přivolání nic složitějšího. Začínáme doma nebo na dvoře, tedy na místě, kde štěně není moc rozptýlené zajímavostmi v okolí. Stojíme u štěněte, řekneme jeho jméno a hned mu dáme nějaký pamlsk, např. piškotek, a ještě ho pochválíme. Tento postup opakujeme. Štěně si

brzy uvědomí, že to, že jeho vůdce vyslovil nějaké slovo, má za následek věci příjemné. Postupujeme-li správně, během dvou dní štěně na svoje jméno reaguje, a když je uslyší, hledá piškotek. Štěně zná své jméno a my můžeme začít s nácvikem přivolání. Poodejeme od štěněte několik kroků, zavoláme jeho jméno a ono se k nám rozběhne. Důvod je jednoduchý, zaznělo to krásné „piškotkové slovo“. Ale pozor, chybu dělají zvláště děti, které za psem běhají a stále volají: „Broku, Broku, Bročku, Broku!“. To štěně otráví a pak na své jméno v lepším případě nereaguje, v horším uteče. Když štěně doma na zavolání přiběhne, můžeme s výcvikem přejít ven na zahradu, nebo i do honitby. Štěně tam bude zajímat celá řada věcí a my toho můžeme dobře využít. V okamžiku, kdy nás štěně neseleduje, se mu schováme. Malé štěně se samo přece jen trochu bojí a začne nás hledat. Zavoláme je, umožníme mu, aby nás našlo, a zase je hodně pochválíme. Takový postup má za následek hned dvě důležité věci. Je to podpora přivolání a pes se naučí hlídat, kde má svého pána.

Dalším krokem je přidání povelu. Zatím jsme jen volali na štěně jménem (Broku!). Ted přidáme povel. Zavoláme „Broku, ke mně!“ nebo „Broku, sem!“.

Když štěně přiběhne, následuje zase pamlsk a pochvala. Postupně použijeme jen povel a jméno vynecháme.

Přivolání je cvik, který je třeba stále procvičovat. Pokud, zvláště venku, štěně na přivolání nereaguje, je rozumné se otočit, jít od něj pryč, ale volat je. Dostane totiž strach, že se ztratí, a poběží za námi. Vždy bychom se měli snažit o to, aby štěně přiběhlo k nám a aby štěně hledalo nás.

Vladimíra TICHÁ
Ilustrace Josef Pospíchal

ŘEŠENÍ HÁDANKY Z PRVNÍHO DÍLU!

Slova pračlověka zaznamenaná pomocí tzv. pikogramů znamená: Blesku, chyt' divočáka. Na ohni si z něj uděláme pečínku.

(Doslovný překlad: Blesk skočit na kanec, kanec mrtvý na oheň, pečené maso k jídlu).

